

Виходить у Львові
щодня (крім неділі і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: улица
Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на
окреме жадані і за вло-
женем оплати поштової.

Реклямації
незапечатані вільні від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата

у Львові в агенції
дневників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в ц. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуації. — Угорська делегація. — Справи марокканські. — Положене в Португалії. — Вісти з Персії. — З російської Думи.

„Neue fr. Presse“ помістила вчера статю, присвячену делегаціям і каже, що вже в тім тиждні з огляду на то, що в четвер розпочне ся політична дискусія в австрійській делегації, треба дождати дебати о відношеню монархії до інших держав. В австрійській делегації польські єї члени, а імовірно й Чехи, поведуть дальше борбу, розпочату в раді державній против пруских законів антипольских. Neue fr. Presse розбирає склад делегацій і з жалем стверджує слабе заступництво вільнодумних сторонництв німецьких та здогадує ся з того о небезпечности грозячій 30-літньому державному союзови з Німеччиною. Та часопись підчеркує, що більшість делегації ради державної складає ся із Славян і християнсько-суспільних; оба ті сторонництва в послідних часах знов стикають ся з собою так як колись, коли утворили зелізний перетень, а та сполука виявить ся в нападах на заграничну політику монархії. Бар. Еренталь буде міг дати одинокую відповідь,

що вивласнюване з землі, переводжене з причин чисто політичних, дотикає несимпатично всім сторонництва. Але що більше може монархія зробити? Чи має в своїй заграничній політиці руководитись симпатією або антипатією? Міністер справ заграничних бар. Еренталь буде як найменше радий міцати ся в внутрішній справі чужої держави. При кінци статі підносить Neue fr. Presse, що склад делегації дуже сильно змінив ся, але політика монархії не може змінити ся без важкої konieczности. Австро-угорська монархія з огляду на положене Польків в Німеччині не заверне від союзу, котрий від 30 літ причинає ся до загального мира і хоронить податників від тягарів на безнастанні уоруженя.

Вчера виголосив в угорській делегації п. Міністер справ заграничних бар. Еренталь довше експозе о заграничній політиці Австро-Угорщини. Експозе прийнято одлесками, а відтак бар. Еренталь обговорював ухвалені на послідній сесії угорської делегації резолюції. Він зазначив, що старає ся як до служби дипломатичної так і консулярної приймати як найбільше Мадярів. В справі управильнення державних відзнак візав міністер оба правительств і спільні міністерства до висланя делегатів до комісії, котра однак ще не розпочала нарад. Дальше дбає міністер о то, аби власти

підлягаючі ему вели з угорськими властями переписку по малярски. — Референт комісії справ заграничних Торочкай зазначив, що австро-угорська дипломатія повинна в справі марокканській ділати в тім напрямі, аби Європі заощадити клопотів. Бесідник просить також міністра, аби постарав ся о виступлене против фальшивих вістей, розпусканих заграничною прасою про події на Угорщині. Бесідник похваляє взагалі виголошене експозе п. Міністра, особливо здовольє его напрям економічний. — Так само в признанем для бар. Ерентала відзивали ся й другі бесідники.

Француска палата послів вела вчера дальшу дискусію над справою марокканською. Міністер справ заграничних Пішон підніс, що марокканська політика Франції опирає ся на постановах договору в Альгесірас. Безлад в Марокку приневолів Францію і Іспанію до оружного виступленя. Бесідник похваляє діяльність ген. Дріда і заявляє, що его наслідник має за задачу відкликати французских войск з Марокка. Відчитує телеграму ген. Дамада доносячу є побіді французских войск під Сетат та висказує ген. Дамадови признане. Франція не заявить ся ні за одним із султанів, але Абдул Азіс був запорою для анархії, а Мулей Гафід єсть противний договорови в Альгесірас і глосить сьвяту війну. Франція мусть посту-

12)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

Вже била друга година, коли ми приїхали до пані Форестр. Служба вже перед кількома годинами полягала була спати; лиш пані дому ще не спала, дожидаючи повороту панни Моретан. Ціла тота дивна справа так зацікавила була паню Форестр, що она не мала спокою. Она отворила нам сама двері а мені зробило те радість, коли я побачив, як она ніжно обняла вернувшу і повитала єї щиро як матір. Она була для неї очевидно не платною підвласною, лиш високо ціненою приятелькою. Пані Форестр, поважна женщина середних літ, хотіла конче, щоби я увійшов і розповів нашу пригороду. Я сказав однак, що маю важне припорученє і обцяв прийти знову та розповісти все докладно, що стало ся дальше. Відїаджаючи, я ще оглянув ся. Привітна домівка, обіженщина на порозі, до половини отворені двері, світло із сінний, що падало на них крізь закрашені шибви — все то разом представляло поважний образ, який мене супроводив і благодітно успокоював серед диких, темних подій, котрі мене так зовсім були заїняли.

Чим більше я роздумував над цілою тою подією, тим більше ставала она запутана і похура. Підчас коли дорожка гуркотіла по тихих,

газом освітлених улицах, нагадав я собі ще раз всі подробиці. Первістна задача була тепер вже досить добре залагоджена. Смерть капітана Моретана, послане перед, оповістка в газетах, лист — то все вже вияснило ся, але оно доведо нас лиш до ще загадочнійшої і страшнійшої тайни. Індійский скарб, той дивний плян, який знайшов я в портфели Моретана, сцена при смерті майора Шольто, віднайдене скарбу, по котрім безпосередно слідувало убите того, хто его відкрив, тоті дивні позначки, які злочин лишив по собі, сліди, якесь чужосторонне оружье, знак чотирох на пляні а тоті самі слова тепер знов на куснику паперу — дійстно якийсь лабіринт, котрий доводив до розпуки а в котрім міг знайти ся хіба Гольме з питомою собі здібностию. Улиця Пінчін, положена в долішній часті Ламбета, складала ся по найбільшій часті з незначних двоповерхових цегольних домів. Я пукав через довгий час під число 3 але надармо. Аж наконець показало ся світло за заслоною і з горішнього вікна виглянуло якесь лице.

— Забирайтесь, панице, чо' не даєте людем по ночи спокою! — крикнув хтось з гори. — Коли не перестанете ковтати, то випуцу на вас із пєярні всіх сорок і три пєів.

— Випустіть лиш одного, — я прийшов якраз за ним.

— Забирайтесь! — крикнув той голос знову. — Присляй Богу, що маю тут в мішку гадину і кину вам на голову, скоро не уступите ся.

— Коли бо мені пєа потреба — відповів я.

— Стережіть ся! Як дорахую до „три“, то спаде на вас гадина.

— Пан Шерльок Гольме — відозвав ся я знову а слова ті зробили дійсно магичне враженє. Вікно в сій хвили замкнуло ся а за хвилинку отворили ся двері. Старий Шерман довгий сухірлявий мужчина з грубим карком і згорбленими плечами мав на носі сінні очіці.

— Приятель пана Гольмса милий мені кож дої хвилі — сказав він. — Зайдіть до середини, але стережіть ся собаки, бо кусає. Та й ти, не потрібе! та й ти, не потрібе! Маєш охоту вкусьяти того пана? — Тоті слова були сказані до горностая, що пхав свою злістну голову з червоними очима помежи щєблї своєї клітки. — Тої гадини онтам не бійте ся, то звичайний уж; він не їдовитий, тому й позваляю ему повзати по хаті; він виловлює мені таргани. Не беріть мені того за зле, що я спершу трохи прєстєкувато до вас відозвав ся; але тут, бачите, буває не один такий, котрий лиш із збитків гримає в двері і не дає мені спокою. Чим же можу пану Шерльокови служити?

— Єму потреба одного з ваших пєів.

— Ага! То певно буде Тобі.

— Так, він казав, що то Тобі.

— Тобі має свою хату тут на ліво під ч. 7.

Він ішов поволи зі світлом наперед помежи тою дивною родиною звірят, яку собі прибирав. При слабім світлі видів я лиш, як то тут то там блиснули сьвітлячі очі, що із щілин та кутів споглядали на нас. Навіть на

пати остро і бути приготовлена на всякий случай.

Справа недалекого розв'язання Думи на деякий час притихла. Провідник октябристів Гучков заявив супротив співробітника „Руси“, що kwestія ухвалення кредиту на флоту стане актуальною аж тоді, як міністерство маринарки увійде на шлях реформи та представить плян реформ. Другий октябрист, і то з правого крила, Шубтський, заявляє в „Віржевих Відомостях“, що він знає на основі автентичних інформацій, що Думи не розв'язують, хочби она не ухвалила фльотових домагань. Знов же голова комісії краввої оборони, Хвоциньский заявляє, що в комісії правительственный проєкт не стріне ся з рішучо ворожим настроєм, бо і там розуміють потребу обнови фльоти, але лише задля оборони краю і то під тим услівем, як правительство ступить в справі відбудовування фльоти на новий шлях.

Полагодивши кілька дрібніших законопроектів, порішила Дума на внесення міністра судівництва передати справу виключення з Думи другого посла соціально-демократичного Косоркова тій самій комісії, яка роздивлює вже справу Колубакіна. Внесена, щоби до тої комісії вибрати також одного посла соціал-демократичного, перенала. По сім приступлено до обговорювання кадетського законопроекту про розширене бюджетових прав Думи, при яким визначено на бесідників Адкемова і Лучицького. Се буде одна з серйозніших дебат третої Думи, яка здебільша займає ся тільки дрібничками та зовсім не проявляє тої „роботоспособности“, про яку тільки говорили всякі

урядовці. Навіть сам президент думи, Хомяков уважав за відповідне звернути оногди увагу представників думських комісій і секцій на те, що робота в думі поступає дуже пиняво наперед через відкладаня по комісіях в безконечність важніших справ, що обнижає повагу думи та не може викликати в громадянстві довіря до сеї інституції. Хомяков звизав послів до видатнішої праці а особливо до висування на першій плян законопроектів з основним значінем. Ще яснійше підчеркував Хомяков свою думку про думу в розмові з співробітником „Нового Времени“. Для него зовсім не диво, що суспільність не відчуває існування думи та не интересує ся нею. А тут дума ще й доси не витворила пляну праці та не вияснила ваги взаїмного відношеня поодиноких справ. Ніхто не знає, як задивляє ся дума на цілість своєї праці, що она уважає за незлишне та нетерпляче проволоки. Погляд Хомякова на думу незвичайно песимістичний. Посли відносять ся до неї незвичайно апатично: між ними в багато таких, що від часу свого приїзду не були на засіданнях ні разу. Редакційна комісія не могла відбутися ні одного засідання, на других комісіях являють ся що-раз інші послы, так що про ту саму справу треба по кілька разів зачинати загальну дебат на ново. Розуміє ся, що серед таких відносин неможлива ніяка законодатна праця.

З Мадриду доносять, що за порадою поліції португальський диктатор Франко спить кожної ночі в иншій домі, бо побоює ся замаху. Войско має бути неприхильно настроєне против правительства. В Мадриді гадають, що

вісти о складах оружия, бомб і т. ин. становлять для португальського правительства добру нагоду до усування невігідних людей. Правительство вязнить тепер около 300 республіканців, між ними багато дневникарів і послів. Часопись „Liberal“ пише, що тепер відносини в Португалії можуть бути порівнані з відносинами полуднево-американських держав. — Республіканська партія видала в Лісбоні маніфест, в котрім заявляє, що диктатура по пригвобленю конституційних свобод входить тепер на дорогу переслідувань. Республіканці виступають против гноблення населеня із сторони правительства, але не против монархії.

Оногди появила ся в Тегерані відозва реакційного сторонництва, звизаючи до понехання сторонничих спорів і до борби з ворогом заграничним, котрий займив значну часть провінції Азербейджан. Відозва не мала успіху і по полудни розпочало ся острілюваня дільниці, в котрій мешкає провідник реакціоністів. Стрілянина тревала до вечера.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 28-го січня 1908.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник іменував канцеліста поліції Петра Здзевовского в Гусятині офіціалом поліції, а судового канцеліста Івана Козловского в Крешовицях канцелістом в етаті Дирекції поліції у Львові. — П. Намістник переніс комісаря повітового Витовта Годлевского зі Стрия до Львова.

— **Кравва Рада шкільна** перенесла між иншими заступників учителів: Ст. Німця з гімназії в Мелци до гімн. в Дрогобича; Волод. Клісевича з гімн. в Стрию до П гімн. в Ряшеві; Фр. Сервина з гімн. в Самборі до П гімн. в Ряшеві; о. П. Држевецкого з Дрогобича до Самбора; Йос. Учня з Золочева до фел. V гімн. у Львові; Стан. Галика з Самбора до Ярослава; іменовала заступниками учителів між иншими кандидатів стану учит.: Ів. Фігу для гімн. в Дрогобичи, Теод. Голійчука для гімн. в Самборі, Мих. Городицького для гімн. в Сокалі, Казим. Семенца для гімн. в Золочеві.

— **Остережене.** Від якогось часу агенти еміграційні, особливо в полудневих краях Австрії, намавають емігрантів виїжджаючих до Сполученя держав, щоби кунючи карти корабельні, обезпечали ся рівночасно від випадку відмовленя їм вступу до краю зі сторони американських властей іміграційних, та щоби в тій цілі крім ціни карти корабельної виплатили їм ще окрему суму титулом премії асекураційної. З кількох причин треба відраджувати емігрантам залякування такого інтересу. Передовсім єсть обаса, що власти американські будуть уважати того рода умову асекураційну за заохочуваня до еміграції, заборонене законами іміграційними і дотячних емігрантів якраз для того не впускають, що забезпечили ся від невуцненя. Крім того треба ще мати на увазі, що в Австрії ніяке товариство асекураційне не має права займати ся того рода інтересами, отже погуваня тих агентів єсть безправне і каридостойне. В тих услівях емігранти не мають ні найменшої певности чи дійсно їх обезпечує ся. В многих случаях розходить ся від самого початку о то, щоби від емігранта забрати крім ціни карти корабельної ще й якусь суму грошеву.

— **Дрібні вісти.** Маетність Лопатин в брідекім повіті купив від гр. Володимира Млодецкого гр. Станислава Вісневекскій контракт з 17 січня с. р. за 1,600.000 К. — На ул. Ваторія знайдено срібний дамський годинник зі сталевим ланцюжком і зложено на поліції. — Із замкненого помешканя п. Ольги Кудельської вкрадено оногди золотий дамський годинник, золоту обручку, золоті ковтки з коралами і готівку 200 К. — В цісарській гробниці при церкві Капуцинів у Відни спочиває тепер по зложено там тіла вол. кн. Тосканьского 132 членів Габсбургської родини і ціла гробница так заповнена, що вже тепер треба було домовини зісвати до купи, щоби зробити місце для нової. Гроб-

бальках над нами сиділи поважні птиці, котрі байдужно переступали з одної на другу, котра піддержувала їх тіло, коли наші голоси збудили їх зі сну.

Тобі було то погане кострубате сотворінє, трохи ніби перепельник, трохи ніби ямник, буррий з білими латками, зі звисаючими ухами і незручним хитливим ходом. Зразу не хотів, але відтак взяв з моєї руки кусень цукру, який мені его пан був підоткнув. В той спосіб зробили ми з собою знаомство і залячили союз; він поліз за мною до дорожки і підчас їзди не робив ніяких трудностей. На замковім годиннику біла трета година, коли я доїхав знову до Пондїпері Льодж. Дверника Мек Мирда арештували були також яко спільника а замість него стерегли вузької брами два поліцаї. Коли же я сказав їм імя детектива, они перестутили мене разом з псом. Гольме стояв на порозі, заляживши руки в кишені і курив люльку.

— Добре, що ви его привезли! — відозвав ся він урадований. — Ательні Джонс тимчасом пішов. Він в часі вашої неприсутности проявив незвичайну енергію і арештував не лиш нашого приятеля Тадя, але й дверника, господню тай того індийского слугу. Тепер стоїть нам зовсім отвором поле там на горі; лиш сердженг єсть там. Лишіть пса тут і ходіть зі мною.

Ми привязали Тібіго до ноги від стола в передній комнаті і пішли сходами на гору. В комнаті на горі застали ми все незмінене, лиш труп на середині був рядном прикритий.

— Позичте мені, сердженге, своєї критої ліхтарки, — сказав мій товариш до заспаного поліциста, котрий сидів в куті. — Дякую. — Тепер мушу здоймати чоботи і панчохи, возьмете їх відтак з собою на долину, Ватзоне. Хочу трохи полазити. Будьте так добрі і вмочіть трохи мою хустку в креозот. Так, добре! А тепер ходіть ще на хвильку зі мною на під. — Ми вилізли знов крізь діру на гору. Гольме присвітив ліхтаркою сліди від ніг в поросі.

— Прошу, придивіть ся добре сим слідам від ніг. Чи не впадає вам тут в очи щось незвичайного?

— То сліди якоїсь дитини або якоїсь малої женщины — сказав я.

— Але поминувши вже величину — чи не видите більше нічого?

— Мені здає ся, що они такі самі як і від инших ніг.

— Зовсім ні. Подивіть ся тут. Огсе відбитка правої ноги в поросі. А тепер я зроблю слід коло неї мою босою ногою. Яка тут голонна ріжниця?

— Ваші пальці стиснені до купи а при тамтій другій відбитці пальці виразно розходять ся.

— Правда. Запам'ятайте собі то, бо то річ важна. А тепер будьте ласкаві і понюхайте рашиці того спадаючого вікна!

Я зробив так, як він казав і зачув зараз сильний запах креозоту.

— Тут станув він ногою, коли вилазив. Коли ви то могли занюхати, то Тобі певно не буде мати трудности знайти слід. Відв'яжіть же пса там на долині а відтак дивіть ся на мою штуку.

Коли я вийшов на двір, стояв вже Шерльок Гольме на даєі; я видів, як він відтак ліз поволеньки краєм даху мов Іванова мушка. Поза якимсь каміном сгратив я его з очей, але він показав ся знову і шез відтак в противній стороні. Я обійшов докола дому і побачив его, як він сидів на ринні.

— То ви, Ватзоне? — відозвав ся він.

— То я.

— Тут єсть то місце. Що то там чорного на долині?

— То бочка на воду.

— Чи єсть на ній накривка?

— Єсть.

— А драбини не видко ніякої?

— Ні.

— Чорт же би его вхопив, того злодюгу!

Таж то карколомпа штука. Але чей я годен злізти туди на долину, куди він виліз. Ринва держить ся досить міцно. Отже щасть Боже!

Тепер чую, як щось лопотить і суне ся на долину; ліхтарня зачала поводити посувати ся боком муру щораз дальше. Небавком зіскочив Гольме легким скоком на бочку а звідси й на землю.

(Дальше буде).

ниця має бути тепер розширена добудовою в городі монастиря оо. Капуданів. — Рада міста Нового Йорка видала розпоряджене закавуче жінцям строго курити на улицах міста. Куреня паніросів жінчинами на улицах приборало було в послидних часах так великі розміри, що се зачало викликувати загальне обурення і сталося причиною агаданого закаузу. А мужинам вільно курити та ще й другим пускати дим просто в очи? Чи се не може і не повинно викликати обурення.

— **Огонь.** В реальности при ул. Крашевского ч. 23 вибух в суботу по полудни огонь в помешканю радника скарбового п. Кароля Вандрівського, причім згорів великий кіш з білем і сукнями, який стояв коло печи та канапа і дивани в сусіднім помешканю капітана генерального штабу п. Стан. Галлера. Крім того згоріли двері, що сполучали оба тоті помешканя. Шкода вносить около 1200 К. Причиною огню, котрий міска сторожа пожарна борзо угасила, було здаєсь то, що від розкаленої печи займив ся кіш з білем уміщеним в помешканю п. Вандрівського межі печию, а згаданими дверми.

— **Про страшну подію** доносять з Росії: На стації Кішлі коло Баку переїхав поїзд робітника і убив его на місци. Другі робітники, що працювали недалеко, побачивши смерть того робітника і набравши переконання, що стало ся то в наслідок неуваги машиніста, ведучого лъокомотиву, кинули ся на него, обступили лъокомотиву і зачали стріляти до него з револьверів. Машиніст, хочючи уйти нехальної смерти, пустив лъокомотиву повною парюу, в наслідок чого з робітників обступивших лъокомотиву 10 згнуло під колесами на місци, а богато було тяжко покалічених. Кажуть, що машиніст зовсім не був тому винен, що машина переїхала робітника.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Сала „Каця щадничої“. Початок о годині 7:30 вечером. Білеги продає „Народна Торговля“, а від год. 5 вечером в день представлення каса театру.

Ві второк, дня 28 с. м. послідне представлення „Серед бурі“, історична драма зі співами в 5 діях В. Гріаченка.

— **Важне для увільнених від військової служби.** З днем 1 січня увійшли в жите приписи о військових таксах. Для интересованих важний е припис, що вимагає від признаних нездібними до військової служби по асентрунковім році 1893, щоби в місяци січни зголосили ся в громаді свого замешканя, без огляду на те, чи після давного закона військоу таксу сплачували або ні. Хто не зголосить ся устно або письменно, буде караний гривною. Мимо килькаразових упімненъ з ріжних сторін на близько 10.000 обовязаних до мельдунку таксистів в місті Львові зголосило ся доси в Х. департаменті магістрагу ледви 20% интересованих. Тому хто хоче уникнути немилых наслідків з причини незголошення, повинен до кінця с. м. конче зголосити ся.

— **Виділ філії „Просьвіти“ в Золочеві** запрошує сим на Загальні збори філії, які відбудуть ся дня 1. лютого 1908 р. (в суботу) в міській салі театральній в Золочеві. Початок зборів о год. 1/2 11, а перед тим о год. 9 богослужене за померших членів „Просьвіти“. В часі зборів відбудуть ся наради з делегатами читалень. По зборах концерт. На ті збори запрошує ся делегатів всіх читалень, членів „Просьвіти“ і всіх бажаючих приступити до товариства.

— **Дорога марка почтова.** Лондонська фірма Глендінг і Ска продала сими днями на публичнім переторзі почтову марку з острова євв. Маврикія з 1847 р. червоно-помаранчевої краски. Таких марок єсть тепер лиш 20 примірників. Переторг розпочав ся від 200 фунтів штерлінгів а скінчив ся тим, що якийсь любитель і збирач почтових марок заплатив за неї 450 фунтів штерлінгів або 10.800 корон.

— **Кровава бійка з поліціянами.** Вчерашної вочи около 1 год. приступив до стоячого на Стрілецькій площі поліціяна топник з фабрики газу Кирило Залуцкий і, видко добре паний, зачав ганьбити его та спитав его: „Чого тут стоїш?“ Поліціяни порадили ему, що би ішов до дому а Залуцкий тоді приступив до него і вдарив его з цілої сили в лице. Ко-

ли замахнув ся ще й другий раз, поліціяни беронячись, рубнув его шаблюю в голову. Тимчасом вибігло із сусідних шинків богато нічних волоцюгів і обступили поліціяна та Залуцкого, котрий хоч ранений все ще робив авантуру. На поміч поліціянови надбіг другий іменем Шигула, взяв раненого пооді руку і вів его на стацію ратункову. Товпа однак хотіла раненого відбити і почала дерти ся з поліціяном а вже найзавзятійше виступав якийсь жовнір з 30 п. п., котрий хотів Шигулі вирвати шаблю. Шигула не дав вирвати собі шаблі а деручись зі згаданим жовніром, так показічив ся вістрем власної шаблі, що відтяв собі чотири пальці лівої руки. Раненого Залуцкого відставлено до шпиталю; рана его єсть досить легка. Гірше вийшов з тої бійки поліціяни Шигула, котрого відставлено до військового шпиталю, бо внаслідок сильного упливу крови жите его єсть загрожене.

— **Ще про фабриканта диямантів.** Справа штучного фабрикованя диямантів в спосіб, як то робив царський „фабрикант“ Лемоан, зачинає вже вияснювати ся. Дальше слідство виказало, що теперішна жінка Лемоана, давнійша пані де Ріні, коли ще буде заручена з Лемоаном, кушила в літі 1905 в. у царського ювілера сирих диямантів за 25 000 франків. Она каже, що тодішний єї наречений потребував тих камінців до фабрикації штучних диямантів; він розтер їх на порох, щоби відтак робити з ним свої досьвіди. Після віденського професора Дельгера уживане природних диямантів до робленя штучних не було би ніяким обманством, позаяк природні кришталі мали би послужити лиш до тим лекшого і скоршого витвореня штучних — розуміє ся, коли би комусь удадо ся дійсно вивайти спосіб робленя штучних диямантів. Тимчасом справа Лемоана виказує зовсім що иншого.

Коли пані де Ріні, теперішна мадам Лемоан, прийшла до ювілера Бурдієра купувати сирі дияманти, той не мав їх в більшій кількості і длятого разом зі своїм спільником відніс ся до шлюфяря диямантів Гана і аж при его помочи продав теперішній пані Лемоан сирих диямантів за 25.000 франків. Отже коли перед килькома днями Юл. Вернгер приїхав знову з Лондону до Парижа і привіз з собою тоті дияманти, котрі вїби то мав сфабрикувати Лемоан, судия слідчий завізнав шлюфяря Гана і предложив ему тоті дияманти. Ган, котрий явив ся був з обома своїми синами, оглянув докладно всі дияманти, відложив одну часть камінців на бік і сказав судії слідчому з цілою певностію, що тота часть диямантів походить з тих, котрі він доставив на продаж для пані Лемоан. При тім звернув він увагу судії на деякі знаки, котрих нефажовий не добачив би, але для него яко фахового суть они великої ваги, бо по них може він напевно камінці розпізнати. Ган приїсє ще був зі собою свої книги купецкі, в котрих був кождий камінчик докладно записаний зі всіма своїми знаками і з вагою. Один із синів Гана пішов зараз по каратову вагу, а судия міг відтак переконатися, що всі камінчики мають дійсно зовсім таку саму вагу, як тога, що записана в книгах. Коли судия казав офієлю закликати Лемоана і показав ему дияманти, сказав він, що не може вже по трох роках розпізнати дияманти. Кажуть отже, що ціла тота фабрикація диямантів Лемоана то лиш зручне обманство, а однак справа ся ще не покінчена і веде ся дальше. Лемоан обіцяв ся перед свідками фабрикувати штучні дияманти, але Вернгер тому зразу противив ся. Тепер вже Вернгер пристає на то, але жадає, щоби Лемоан не дотикав ся ніяких потрібних при тім апаратів. На то знов не хоче Лемоан згодити ся, але пристає на то, щоби его у всім строго контрольовано, лиш мішанину творив, з котрих він робить дияманти, мусить він сам робити і так само власними руками виймати тиглик зі стопленою масою з печи. Отже може бути, що приїде ще до нової проби робленя штучних диямантів.

— **З Косівщини** подають до відомости: Виділ філії руск. товариства педагогічного в Косові порішив з огляду на маючу відкритися гімназію у Вижницині утворити вже з днем 1 лютого с. р. безплатні приготавляючі курси в Косові і Кутах. Обязком проте нашої інтелі-

генції є — так красні змаганя попірати і постаратись о те, щоби і наші Гуцулки користали з висшої науки. На ті курси прийматись буде хлопців без огляду на вік і знанє німецької мови. Зголошення приймають і уділяють близших поясненъ п. Іван Устиянович в Косові і Андрій Яворекій в Кутах старих. — Рівночасно подає ся до відомости, що надзвичайні загальні збори філії руского тов. педагогічного в ціли обговореня заснованя бурси відбудуть ся в Кутах дня 1 лютого о год. 3 по полудни в комнатах „Рускої Бесіди“. Кому справа піднесеня нашої Гуцульщини не є байдужною, сей рішучо на зборах повинен явитись. — За виділ: Яворекій, голова.

† **Померли:** О. Йосиф Романюк, парох в Юнашківі бурштиньського деканата, упокоїв ся дня 15 с. м. по довшій тяжкій недужі в 36-ім році житя а 12-ім сьвященства. — Юрій Жалковскій, учитель німецької мови в київській державній реальній школі, родом з Буковини, помер нагло в Києві дня 22 с. м. По повійнику остав ся в рукописи підручник садівництва написаний українською мовою. — В Петербурзі помер славний російський шахіст Чігорін.

Телеграми.

Відень 28 січня. Вчера відбуло ся засіданє третого відділу ради промислової і обговорювано справу промислового контингенту спиритусу та справу податку від самоїздів.

Будапешт 28 січня. „Pest Lloyd“ обговорюючи експозе бар. Ерентала, доказує, що міністер справ заграничних веде розважну політику, виступаючи без всяких претенсій і в найліпшим значіню консервативну. Єсть то політика постійности. Згадана часопись зазначає з признанєм, що бар. Еренталь присьвячує свою увагу також економічним справам монархії.

Петербург 28 січня. Партия мирного відродження прийшла до переконання, що будова нових панцирників російских єсть тепер не на часі.

Париж 28 січня. Кардинал о. Рішар помер вині рано.

Париж 28 січня. Міністер справ заграничних, Пішон, в своїй вчерашній промові зазначив вагу союзу Франції з Росією.

Петербург 28 січня. Час скріпленої охрани в губерніях київській і тавридській продовжено до 10 лютого 1909 р.

Петербург 28 січня. Рада умірної правди ухвалила не приймати Пуришкевича до своєї партії.

Буенос Аїрес 28 січня. Поліція обступила будинок конгресу і не впускає ані послів ані сенаторів. Войско сконсігновано.

НА ДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі прописаних правил владив і методичними вказівками доповнив Йосиф Тапчакоскій, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 7С сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишлі, П. Савчи, Станиславові, Тернополі і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

За редакцією відповідає: Адам Кривошея.

Найдешевше можна купити лише

В А В К Ц Й Н І Й Г а л и

Пасаж Миколяша

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладження.

Порозуміне з провінцією писемно.

Вступ вільний цілий день.

Головна агенція дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може прийняти оголошення виключно лиш ся агенція.